

Václav Klaus: Od královny Alžběty k polskému Davosu v Karpaczi

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/vaclav-klaus-od-kralovny-alzbety-k-polskemu-davosu-v-karpaczi](https://prvnizpravy.cz/zpravy/politika/vaclav-klaus-od-kralovny-alzbety-k-polskemu-davosu-v-karpaczi)

<< **GLOSA** >> Královna Alžběta II. se zdála být nesmrtelná, považovali jsme ji všichni – milovníci monarchie i její zarputilí odpůrci – za konstantu našich životů.

Václav Klaus, exprezident České republiky

10. září 2022 - 07:20

Měl jsem tu čest se s ní několikrát setkat – v Praze, opakovaně v Londýně, jednou i v Normandii při oslavě 50. výročí ukončení 2. světové války. Vždy byla „svá“, za všech okolností si udržovala svou noblesu, a já bych řekl, i svou sebejistotu. Jestli si někdo myslí, že byla v každém detailu „naváděna“ svými rádci (jak si to celé generace, které viděly Šíleně smutnou princeznu, u nás představují), pak se strašně mýlí, píše v glose na webu institutvk.cz Václav Klaus.

Z auta jsem nadiktoval včera večer svou první reakci pro ČTK v tomto znění: **„Královna Alžběta II. byla celým svým životem, svým obdivuhodným chováním, šarmem, noblesou, svou mimořádnou rozumností a odolností proti všem novostem moderní doby nejen konstantou našich životů, ale i symbolem světa odcházejícího, který je v současnosti atakován ze všech stran. Bude i nám chybět.“**

Psal jsem to v autě, když jsem se vracel z již 31. polského pokusu o parafrázi davoského fóra, který se jmenuje Ekonomické fórum Karpacz. Fórum bylo 29krát v západopolské Krynici, poslední dva roky je na dohled od – naší ale i polské – Sněžky v Karpaczi. Rozsahem je fórum s Davosem srovnatelné, možná větší. Jen ve středu jsem napočítal, že v obřím hotelu Golebiewski proběhlo 188 panelových diskusí. Vystupoval jsem na dvou z nich (podkladové texty mých vystoupení lze najít na www.klaus.cz). Probíhaly současně, když jsem mluvil v jednom sále, ve druhém mluvil Jaroslaw Kaczynski. Karpaczské fórum nemá svého Klause Schwaba, je nesmírně decentralizované, neposílá do světa žádné jednoznačné poselství, je ideově různorodé, i když levicovost je jednoznačná.

Na fóru je spousta kulturních akcí, koncerty, výstavy, autorská čtení. Po tři večery za sebou přijely do malého podkrkonošského města, odkud vidíte Sněžku z druhé strany, tři velké symfonické orchestry. Na galavečeru, kde jsem seděl, hrála „Sudetská filharmonie“. U nás většinou po slově „sudetský“ následuje jiné slovo než filharmonie. Polsko, které se sem do Slezska po druhé světové válce posunulo, to vidí jinak.

Letos dominuje téma Ukrajiny, na střeďečním galavečeru obdržel titul Člověka roku prezident Zelenskyj. Mnozí chtějí bojovat (aspoň slovně a případně penězi), ale já jsem v rozhovoru pro největší soukromé polské rádio řekl, že pro mne to není „naše“ válka, i když vím, že pro řadu Poláků to „jejich“ válka je.

Fóra se zúčastnilo téměř 3000 účastníků z řady zemí. Čechů – jak jsem si přečetl v seznamu účastníků – bylo 17, zaujalo mne, že Němců jenom 6. Polsko se teď dívá hlavně na východ, ale na svou historii nezapomíná. Dosvědčuje to i nedávná polská žádost o reparace za německou okupaci Polska ve 2. světové válce. Když se teď pořád restituuje a

rehabilituje, tak to chtějí zkusit i oni.

My si na něco takového netroufáme. Jsme jiní než Poláci a máme jiné ambice. Ve svém vystoupení na panelu „Střední Evropa hledá svou budoucnost“ jsem mimo jiné řekl následující věty: „Rozdíly jsou i geografické. Polsko je velké, sebevědomé, má moře a je blíže k Rusku. My jsme malí, daleko skromnější, moře nemáme, ale máme na rozdíl od Polska nesporné, historicky dané hranice, a navíc jsme nikdy nesousedili s Ruskem. Vzhledem k tomu jsou zájmy Čechů a Poláků nestejně“.

Když jsem odjížděl, v deníku Rzeczpospolita jsem si přečetl, že „Polsko chce po ČR 368 hektarů půdy, spor se táhne od 50. let.“ Když jsem to včera večer řekl náhodně sestavě lidí u stolu, zazněla reakce: „tak to vždycky začíná“. Řekl jsem, „doufám, že ne“.

(rp,prvnizpravy.cz,institutvk.cz,foto:arch.)